

РЕШЕНИЕ

№ 2720

гр. София, 22.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 22.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **8906** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 215 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма], депозирана чрез управителя на дружеството, с която се оспорва отказът на Главния архитект на Столична община за даване на разрешение за изработването на проект за ПУП, обективиран в Уведомително писмо № С. 20-ГР00-728-/3/ от 11. 06. 2020 г. В жалбата се излагат подробни съображения, че оспорваният отказ следва да бъде прогласен за нищожен, като в условията на евентуалност се иска отмяната му като незаконосъобразен административен акт. В съдебното заседание процесуалният представител на оспорващото дружество поддържа жалбата, като моли за присъждане на направените по делото разноси. Ответната страна – Главният архитект на Столична община, в представения по делото писмен отговор намира жалбата за недопустима. Отделно от това сочи аргументи и за нейната неоснователност.

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на страните по делото, приложената административна преписка и събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Оспорващото дружество [фирма] е собственик на следните недвижими имоти,

находящи се в [населено място], [община], район „С.“, СПЗ „С.“, местност „Крушите“, а именно поземлен имот с идентификатор 68134.711.2130; поземлен имот с идентификатор 68134.711.2129, поземлен имот с идентификатор 68134.711.2111, поземлен имот с идентификатор 68134.711.2075, поземлен имот с идентификатор 68134.711.2074 и поземлен имот с идентификатор 68134.711.2132. Установява се от материалите по делото, а и не се оспорва от страните, че посочените имоти попадат в териториалния обхват на Заповед № РД-09-50-1651/ 22. 10. 2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община.

С посочения административен акт е допуснато изработването на подробен устройствен план – план за регулация и режим на застрояване за м. СПЗ „С. – север“, в обхват: от изток – [улица], от юг . ж.п. линия по южната граница на СПЗ „С.-север“, от запад – „Източна тангента“, ж.п. линия към[жк], западната граница на устройствена зона „Пмс“; от север – [улица]. В т. 2 от посочената заповед е указано проектът да се изработи при спазване на изискванията на нормативната уредба по устройство на територията, предвижданията на Общия устройствен план на Столична община, заданието за проектиране и решенията на ОЕСУТ по протоколи № ЕС-Г-130/ 03. 11. 2005 г. и № ЕС-Г-158/ 15. 12. 2006 г. В т. 3 на заповедта е посочено, че на основание чл. 135, ал. 6 от ЗУТ се спира прилагането на действащите подробни устройствени планове в териториалния обхват по т. 1.

В т. 4 на Заповед № РД-09-50-1651/ 22. 10. 2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община, е указано до одобряването на подробния устройствен план в териториалния обхват по т. 1 да не се допуска изработване и одобряване на частични подробни устройствени планове и планове-извадки по чл. 133, ал. 1 от ЗУТ.

Със заявление вх. № С. 20-ГР00-728 от 10. 04. 2020 г. [фирма] е отправило искане до Главния архитект на Столична община за даване на разрешение за изработването на проект за ПУП – ПРЗ план-извадка на основание чл. 133 от ЗУТ за собствените на дружеството позелени имоти в м. „СПЗ С. – Север“, СО – район С..

С писмо изх. С. 20-ГР00-728 /3/ от 11. 06. 2020 г. Главният архитект на Столична община е уведомил управителя на дружеството, че искането за проект за ПРЗ план-извадка попада в обхвата на ПУП, допуснат със Заповед № РД-09-50-1651 от 22. 10. 2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община за м. СПЗ „С. – север“, в обхват: от изток – [улица], от юг - ж.п. линия по южната граница на СПЗ „С.-север“, от запад – „Източна тангента“, ж.п. линия към[жк], западната граница на устройствена зона „Пмс“; от север – [улица]. Посочено е, че съгласно т. 3 и т.4 от описаната заповед, на основание чл. 135, ал. 6 от ЗУТ се спира прилагането на действащите подробни устройствени планове в териториалния обхват и до одобряването на подробния устройствен план не се допуска изработване и одобряване на частични подробни устройствени планове и планове-извадки по чл. 133, ал. 1 от ЗУТ.

С Решение № 74/ 6. 01. 2021 г., постановено по адм. дело № 8231/ 2020 г. по описа на Административен съд – София град, съдът е обявил за нищожна Заповед № РД-09-50-1651/ 22. 10. 2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община, в частта по т. 4 „До одобряването на подробния устройствен план, в териториалния обхват по т. 1 да не се допуска изработване и одобряване на частични подробни устройствени планове – извадки по чл. 133, ал. 1 от ЗУТ“, по отношение на имотите, собственост на [фирма], които попадат в териториалния обхват на посочената заповед. Съдебният акт е влязъл в сила на 4. 02. 2021 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата на [фирма] е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и срещу административен акт, който подлежи на обжалване. Доколкото е поискано да се прогласи нищожността на оспорения акт, приложима е разпоредбата на чл. 149, ал. 5 от АПК, която не предвижда ограничение във времето за депозиране на такова искане.

В обжалваното Уведомително писмо № С. 20-ГР00-728-/3/ от 11. 06. 2020 г. на Главния архитект на Столична община е посочено, че съгласно т. 3 и т. 4 от Заповед № РД-09-50-1651/ 22. 10. 2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община, на основание чл. 135, ал. 6 от ЗУТ се спира прилагането на действащите подробни устройствени планове в териториалния обхват и до одобряването на подробния устройствен план не се допуска изработване и одобряване на частични подробни устройствени планове и планове-извадки по чл. 133, ал. 1 от ЗУТ. Макар и неясно формулирано, с обжалваното писмо на практика е обективиран отказ на Главния архитект на Столична община да даде разрешение за изработването на проект за ПУП – ПРЗ план-извадка на основание чл. 133 от ЗУТ за собствените на дружеството позелени имоти в м. „СПЗ С. – Север“, СО – район С.. Ето защо обжалваното писмо представлява индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване по реда на чл. 215 от ЗУТ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

В АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност /с изключение на чл. 173, ал. 2 от АПК/. Теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени, като порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност. В Решение № 1426/ 03. 02. 2014 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 4520/ 2013 г. по описа на ВАС е посочено, че като критерии за нищожност в правната литература се посочва липсата на компетентност на органа, издал оспорения акт, неспазване на установената форма на акта, особено съществени нарушения на административно-производствените правила и нарушения на материалния закон - акт, който е издаден без каквото и да е правно основание, или акт лишен от нормативна основа, основан на друг нищожен административен акт, или съдържащ предписание, което е престъпление или не може да бъде изпълнено.

В конкретния случай, отказът на Главния архитект на Столична община за даване на разрешение за изработването на проект за ПУП, обективиран в Уведомително писмо № С. 20-ГР00-728-/3/ от 11. 06. 2020 г., е мотивиран единствено с т. 4 от Заповед № РД-09-50-1651/ 22. 10. 2010 г., издадена от Главния архитект на Столична община, като т. 4 от посочения административен акт е прогласен за нищожен по отношение на имотите, собственост на [фирма] с Решение № 74/ 6. 01. 2021 г., постановено по адм. дело № 8231/ 2020 г., влязло в сила на 4. 02. 2021 г., тъй като е в противоречие с нормата на чл. 133 от ЗУТ.

Разпоредбата на чл. 133, ал. 1 от ЗУТ, приложима към датата на издаването на посочената заповед, предвижда, че в процеса на изработване на подробни устройствени планове инвестиционно проектиране за нови строежи в поземлените

имоти може да се разрешава въз основа на подробен устройствен план, който е извадка от изработвания проект за подробен устройствен план. Изработването на план-извадка се разрешава от кмета на общината, от областния управител или от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Планът-извадка се съгласува от проектанта на подробния устройствен план. Съгласно чл. 133, ал. 1 действащ към настоящия момент /изм. и доп. - ДВ, бр. 25 от 2019 г./ в процеса на изработване на подробни устройствени планове инвестиционно проектиране за нови строежи в поземлените имоти може да се разрешава въз основа на подробен устройствен план, който е извадка от изработвания проект за подробен устройствен план. Изработването на план-извадка се разрешава от кмета на общината, а в случаите по чл. 124а, ал. 3 и 4 - съответно от областния управител или от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Съгласно чл. 133, ал. 2 от ЗУТ изработването на плана-извадка по ал. 1 се допуска след приемане на предварителния проект за подробен устройствен план от съответния експертен съвет. За разрешените и одобрени план-извадки се уведомява проектантът на проекта на подробен устройствен план. Разпоредбата на чл. 133, ал. 3 от ЗУТ предвижда, че по изключение със съгласие на органа, който назначава експертния съвет по устройство на територията, компетентен да приеме проекта за подробен устройствен план, изработването на плана-извадка може да се допусне и преди приемане на предварителния проект по ал. 2, когато уличната регулация не подлежи на значителни промени и в обхвата на плана-извадка има съществуващо застрояване, което предопределя начина на проектното застрояване.

В Решение № 74/ 6. 01. 2021 г., постановено по адм. дело № 8231/ 2020 г. по описа на Административен съд - София град, влязло в сила на 4. 02. 2021 г., съдът е приел, че по недопустим начин административният орган е издал Заповед № РД-09-50-1651/ 22. 10. 2010 г. със съдържанието по т. 4, с което изцяло противоречи на законовата разпоредба на чл. 133, ал. 1 от ЗУТ. Липсва каквото и да било основание за издаването на акт с посоченото съдържание. Обосновал е извод, че целта на чл. 133 от ЗУТ е да уреди отношенията по устройство на територията в случай на ПУП в процес на изработване и при наличие на предпоставките, предвидени в чл. 133 от ЗУТ, а не да лиши от права заинтересованите лица. Правото на лицата да поискат план-извадка при условията на чл. 133, ал. 1 от ЗУТ е законово уредено и не би могло да бъде ограничено с издаването на т. 4 от Заповед № РД-09-50-1651/ 22. 10. 2010 г., чието съдържание напълно пренебрегва нормативния ред за отмяна на законова разпоредба и по недопустим начин ограничава права на заинтересованите лица, които са въведени от законодателя.

Позоваването на нищожен административен акт в обжалваното Уведомително писмо № С. 20-ГР00-728-/3/ от 11. 06. 2020 г., с което Главният архитект е отказал да даде разрешение за изработването на проект за ПУП, по своята същност е довело до постановяване на отказ, изцяло лишен от законова опора, поради обстоятелството, че Заповед № РД-09-50-1651/ 22. 10. 2010 г. на Главния архитект на Столична община в посочената т. 4 изцяло противоречи на чл. 133 от ЗУТ, а следователно и обжалваният отказ в Уведомително писмо № С. 20-ГР00-728-/3/ от 11. 06. 2020 г. на Главния архитект на Столична община е в противоречие с посочената нормативна разпоредба, като по никакъв начин не е съобразена и нормата на чл. 133, ал. 3 от ЗУТ.

Позоваването на нищожен административен акт по своята същност е довело и до нищожност на обжалвания отказ, обективиран в Уведомително писмо № С.

20-ГР00-728-/3/ от 11. 06. 2020 г. на Главния архитект на Столична община, поради което същата следва да бъде обявена от съда.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноските, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати направените по делото съдебни разноси в общ размер на 950 /деветстотин и петдесет/ лева, от които 50 /петдесет/ лева държавна такса, както и 900 /деветстотин/ лева възнаграждение за заплатен адвокатски хонорар.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 29-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЦОЖЕН отказа на Главния архитект на Столична община за даване на разрешение за изработването на проект за ПУП, обективиран в Уведомително писмо № С. 20-ГР00-728-/3/ от 11. 06. 2020 г.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на [фирма] сумата от 950 /деветстотин и петдесет/ лева, представляваща направените хода на производството разноси.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: